

Una jornada
asolellada

TEMPERATURES
MÉS ALTES

Banyoles

+33

+16

Jornada asolellada en tot el territori amb alguns núvols baixos a primera hora del matí al litoral i el prelitoral central. Núvols a partir del migdia al Pirineu. Les temperatures seran més altes.

Gent corrent

«Vaig aprendre a arreglar roba a Alemanya»

JOAN CORTADELLAS

Al local hi ha dues butaques; si algú s'ha d'esperar uns minuts perquè Ansari, el director del local, com diu a la targeta, acabi el cosit, es pren un te. Els veïns de Gràcia que passen pel carrer de Matilde el saluden. Mubashar Javed Ansari és costurer i fa dos anys va obrir el seu negoci d'arreglar roba. A l'entrada hi ha dues tauletes amb espelmes, dos gotets i dues flors.

-Expliqui-m'ho, ¿així són les sastreries al Pakistan?

-Primer, al Pakistan no s'arregla la roba. Fan els vestits nous perquè surt molt més barat. Jo sóc sastre i pelleter, i vaig aprendre a fer arranjaments a Alemanya.

-No, si les botigues són així de maques...

-[Somriu orgullós] Fa dos anys vaig decidir muntar el meu propi negoci. La meua parella, que és fotògrafa, en va fer el disseny, però a mi m'agrada que es vegi bonic: a ella li

agradava el lila i a mi el taronja, i al final vam pintar una paret de cada color. Va quedar molt bé.

-I diu que en va aprendre a Alemanya.

-Sóc sastre i pelleter. En vaig aprendre al Pakistan, però vaig anar a viure a Alemanya quan tenia 28 anys i va ser allà on em van ensenyar a arreglar la roba.

-Vagi per passos.

-Tinc 39 anys, vaig néixer al Pakistan, al Panjab, i als 28 me'n vaig anar a Alemanya. Uns oncles vivien a prop de Stuttgart i jo sempre havia volgut ser independent.

-I a Alemanya va treballar com a costurer.

-Al principi, vaig treballar en un bar i fins i tot en un McDonald's. Després vaig entrar a treballar per a un costurer turc, un senyor de 60 anys, i allà vaig aprendre a fer reparacions. Li vaig enviar el meu currículum i ell

em va preguntar si sabia fer adobs. Jo li vaig dir que sí, que per descomptat, que era sastre i pelleter, i que ja tenia experiència.

-¿Què va passar?

-Em va dir que m'augmentaria el sou quan aprengué a fer reparacions. I em vaig enfadar perquè havia treballat 15 anys com a sastre. Al final, ell tenia tota la raó. Fer una cosa nova és molt més fàcil que arreglar-ne d'usades. Vaig estar treballant amb ell tres anys i va ser ell qui em va ensenyar.

-¿Com en va aprendre, al Pakistan?

-Per un cosí del meu pare. Va obrir una sastreria al meu carrer i jo hi passava cada dia per davant per anar a l'escola. El que volia fer era entrar a la botiga! Un dia m'hi vaig atrevir i vaig començar a aprendre'n, a poc a poc, primer veient com treballava, observant què feia.

-¿Quants anys tenia?

-Uns 15.

-¿Què va passar?

-Que el meu oncle m'hi va veure i em va renyar molt perquè la meua família no volia que aprengué a ser sastre. Els sastres no guanyen tants diners al Pakistan, així que es van enfadar moltíssim. A la meua ciutat hi ha moltes fàbriques tèxtils, però el meu avi i el meu pare tenien un negoci a Dubai, eren lampistes i volien que treballés en el negoci familiar. Però jo volia ser sastre. Vaig viure un any a Dubai treballant amb el meu pare i no em va agradar gens.

-Segueixi.

-Quan vaig acabar els exàmens, me'n vaig anar a una altra ciutat, on hi havia els meus avis materns, i allà em van ensenyar a ser pelleter. Hi vaig estar nou mesos aprenent. M'agrada més la pelleteria que la sastreria, perquè és més creativa.

-I a Barcelona, ¿quan hi arriba?

-Hi vaig venir de visita. Un amic vivia a Badalona i em va agradar molt. Vaig conèixer una catalana i ens vam casar. Fa vuit anys que ho estem i acabem de tenir un nen. Ella és fotògrafa. Al principi, vaig treballar com a pelleter en una botiga del centre i després, en una empresa de reparacions. I fa dos anys vaig obrir el meu negoci.

-¿Li agrada?

-M'agrada moltíssim, em relaxa. A vegades, la meua dona ha de trucar-me per recordar-me que he de dinar.

-¿També treballa com a sastre?

-No, només faig cortines i fundes, però no faig peces de roba. Tinc molta feina arreglant roba, no tinc temps. ≡

Mubashar Javed Ansari

Al cartell del local s'hi veu un noi, en blanc i negre, somrient, amb una cinta mètrica al coll i en posició de lotus. És Ansari, el costurer.

PER
Catalina
Gayà

